

תרומת המחקר

כמשפטנית שומרת מצוות, הנני חרדה מתהליך של הקצנה ההולך ומתפשט בכל אחד מן המחנות של הציבור בישראל. מחקרו של ד"ר אריאל רוזן-צבי, עליו את מדווחת, ברשימתך „יש דין – אין דיין“ יש בו מן המצער בתמונה העגומה שהוא מצייר על בתי הדין הרבניים ועל הסבל והמצוקה שהם מנת חלקם של המתדיינים. מאידך גיסא, יש בו הרבה מן המעודד בכך, שהוא מצביע על פתח תקוה במסגרת ההלכה, בלי צורך להגיע לפתרונות רדיקליים העלולים לפגוע בחברה הישראלית כולה.

מחקרו של ד"ר רוזן-צבי דווקא מחזק את כל המבקשים לשמור על דיני המשפחה במסגרת היהודית הואיל והוא מציע פתרונות בתוך ההלכה. אם לא ימוצו כל הדרכים ההלכתיות עליהן מצביע המחקר, ואשר יושמו במהלך הדורות, קיימת סכנה להצלחת הלחץ הציבורי, שילך ויגבר, להנהגת נשואין אזרחיים במדינה. אני מקווה כי המחקר יביא תרומה בהקשר זה. על המוסדות הדתיים להיות קשובים לקולו של הציבור ואל להם לדחות פתרונות מוצעים.

ד"ר צפורה כהן
הפקולטה למשפטים
אוניברסיטת בר-אילן

